

การสำรวจศักยภาพทางเศรษฐกิจของเส้นทางหมายเลข 3
เชียงใหม่-ห้วยซาย-หลวงน้ำทา-เชียงรุ่ง-ขุนหมิง
จัดโดยสมาคมไทย-ลาวเพื่อมิตรภาพ 10-13 กรกฎาคม 2551

1. สภาพถนน

เส้นทางหมายเลข 3 เป็นส่วนหนึ่งของโครงการ Northern Economic Corridor Project เพื่อเชื่อมโยงจีน-ลาว-ไทย ส่วนที่ผ่านลาวมีระยะทาง 228 กิโลเมตร รัฐบาลลาวปรับปรุงโดยกู้เงินจากไทย จีน และธนาคารเพื่อการพัฒนาเอเชีย (ADB) มีรายละเอียด ดังนี้

ระยะทาง	แหล่งเงินทุน	บริษัทก่อสร้าง
กิโลเมตรที่ 1-84 (83 กิโลเมตร)	รัฐบาลไทย	บริษัทแพร์ธาร์วิทท์
กิโลเมตรที่ 84-160.8 (76.8 กิโลเมตร)	ADB	บริษัทนอร์ดัน
กิโลเมตรที่ 160.8-228.3 (67.5 กิโลเมตร)	รัฐบาลจีน	บริษัท Yunnan Highways and Bridges Ltd.

2. แขวงบ่อแก้ว

2.1 นายบุนคง หล้าสุกัน รองเจ้าแขวงบ่อแก้ว ได้บรรยายสรุปว่า GDP ของแขวงขยายตัวร้อยละ 7.5 ต่อปี มีภาคเกษตรกรรมเป็นหลัก มีบริษัทจีนมาลงทุนประมาณ 9 แห่ง ปลูกยางพารา และข้าวโพด และมีบริษัทไทย 1 แห่ง ทำของใส่โทรศัพท์มือถือส่งไปขายในไทย

2.2 คณะได้เยี่ยมชมอาคารโรงเรียนมัธยมสงฆ์ ซึ่งไทยสนับสนุนงบประมาณก่อสร้าง อาคารดังกล่าวสร้างเสร็จแล้ว ก่อสร้างโดยบริษัทเวียดนามซึ่งประมูลได้ในราคา 2.7 ล้านบาท มีบเหลื่อซื้อโต๊ะเก้าอี้ได้อีก 60 ชุด อย่างไรก็ตาม อาคารนี้ยังไม่เปิดใช้เพราะไม่มีไฟฟ้าและห้องน้ำ วัดจึงขอให้ไทยสนับสนุนงบประมาณเพิ่มเติมเพื่อ (1) ต่อไฟฟ้าไปที่อาคาร (2) สร้างห้องน้ำ (3) สร้างหอพักและครูที่มาจากพื้นที่ห่างไกล (4) สร้างถังเก็บน้ำไว้ใช้ในหน้าแล้ง (5) ซ่อมวัด (6) งบประมาณโรงเรียน

3. แขวงหลวงน้ำทา

3.1 พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขาสูง มี 5 เมือง การคมนาคมยังไม่สะดวก ประชากรส่วนใหญ่ยากจน ทำการเกษตร แขวงคาดหวังว่าเส้นทางหมายเลข 3 จะช่วยอำนวยความสะดวกในการขนส่งสินค้า และนำความเจริญก้าวหน้ามาสู่แขวง โดยในปัจจุบันมีหลายชุมชนได้ย้ายถิ่นฐานจากพื้นที่ห่างไกลไปอยู่สองข้างทางเส้นทางหมายเลข 3

3.2 สนามบินหลวงน้ำทาเพิ่งปรับปรุงเสร็จเมื่อมีนาคม 2551 ความยาวรันเวย์ 1.6 กิโลเมตร

3.3 แนวทางการส่งเสริมการลงทุนด้านเกษตรกรรม ปัจจุบัน การลงทุนส่วนใหญ่เป็นของจีน เช่น ปลูกยางพารา อ้อย มันสำปะหลัง ยาสูบ โรงแรม ทำเหล็กเส้น มีเอกชนไทยลงทุนทำคังน้ำมันที่บ่อเต็น คือ บริษัทสยามเคมี และเปิดร้านอาหารชื่อ “เฮือนลาว” (เอกชนจากเชียงราย) อนึ่ง แนวทางจะชะลอการปลูกยางพาราชั่วคราวเพราะต้องการรักษาพื้นที่ป่าไม้ ในด้านการท่องเที่ยว แนวทางหลวงน้ำทาที่มีเขตป่าสงวนน้ำห้า

3.4 แนวทางหลวงน้ำทาที่มีความร่วมมือกับภาคเหนือของไทย ดังนี้

3.4.1 ด้านการศึกษา — มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายมีความร่วมมือกับวิทยาลัยครูหลวงน้ำทาในการทำวิจัย แลกเปลี่ยนนักศึกษาและอาจารย์ และการให้ทุนการศึกษาปริญญาตรีและปริญญาโท

3.4.2 ด้านสาธารณสุข — โรงพยาบาลแม่สายมีความร่วมมือกับโรงพยาบาลหลวงน้ำทา และได้บริจาคอุปกรณ์การแพทย์จำนวนหนึ่ง นอกจากนี้ มูลนิธิแม่ฟ้าหลวงและมูลนิธิญี่ปุ่นได้ร่วมกันบริจาคอุปกรณ์การแพทย์ เช่น เตียงผู้ป่วย เครื่องฆ่าเชื้อด้วยอากาศ เครื่องอัลตราซาวด์ ตู้อบทารกแรกเกิด มูลค่า 184 ล้านบาท โดยม.ร.ว.ดิศนัดดา ดิศกุล ประธานมูลนิธิแม่ฟ้าหลวงได้ทำพิธีมอบร่วมกับประธานมูลนิธิญี่ปุ่นเมื่อกรกฎาคม 2551

3.4.3 ด้านการค้า — ยังไม่มีความร่วมมือระหว่างหน่วยงานรัฐบาล แต่มีการค้าขายของผู้ประกอบการรายย่อย โดยแนวทางหลวงน้ำทาส่งออกสินค้าเกษตรและนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภค

3.4.4 ด้านวัฒนธรรม - แนวทางได้รับงบประมาณสนับสนุนจากบริษัทสี่เหลี่ยมพัฒนาเศรษฐกิจ เพื่อปรับปรุงพิพิธภัณฑ์ของแนว

4. สิบสองปันนา

4.1 พืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ ยางพารา ยาสูบ อ้อย และชา บมจ.การบินไทยและสายการบินบางกอกแอร์เวย์เคยมีเที่ยวบินไปเมืองเชียงรุ่งแต่ได้หยุดบริการแล้ว เพราะไม่คุ้มทุน

4.2 ท่าเรือเชียงรุ่ง

4.2.1 ก่อสร้างเมื่อปี 2537 มูลค่า 40 ล้านบาท จากท่าเรือจนถึงปากน้ำโขงที่เวียดนามมีระยะทาง 4,880 กิโลเมตร

4.2.2 ในปี 2550 ท่าเรือเชียงรุ่งขนส่งสินค้า 600,000 ตัน และผู้โดยสาร 21,000 คน สินค้าจากจีนไปไทย ได้แก่ ผัก ผลไม้ (แอปเปิ้ล สาลี่) กระเทียม เครื่องใช้ไฟฟ้า สินค้าจากไทยไปจีน ได้แก่ ยางพารา น้ำมันพืช ลำใยแห้ง ผู้โดยสารที่เข้าเมืองผ่านท่าเรือเชียงรุ่งเป็นคนไทยประมาณ 1 ใน 3 ท่าเรือมีรายได้ปีละ 3 ล้านบาท

4.2.3 เรือขนาดใหญ่ที่สุดในขณะนี้ขนาด 380 ตัน มีเรือท่องเที่ยว 3 ลำ และมีเรือไปอำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงรายสัปดาห์ละ 3 เที่ยว ราคา 800 หยวนต่อเที่ยว ระยะทาง 326 กิโลเมตร ใช้เวลา 10 ชั่วโมง

4.2.4 ทางกำลังจะสร้างท่าเรืออีกแห่งหนึ่งที่เมืองคำ มูลค่า 50 ล้านบาท จะเริ่มสร้างปลายปี 2551 เมื่อสร้างเสร็จสามารถรองรับสินค้าได้ปีละ 3 ล้านตัน และผู้โดยสารปีละ

1.5 ล้านคน นอกจากนี้ ยังมีท่าเรือกวนเหล่ย์ที่ชายแดนจีน-พม่า-ลาว มูลค่า 37 ล้านหยวน ซึ่งจะเน้นการขนส่งสินค้า เริ่มสร้างเมื่อปี 2550 จะเสร็จในปี 2552

4.2.5 ระหว่างปี 2545-2547 รัฐบาลจีนใช้งบประมาณ 5 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ปรับปรุงร่องน้ำในแม่น้ำโขงให้เดินเรือได้

เส้นทาง	ระยะทาง (กม.)	ระยะเวลา	ข้อมูลเพิ่มเติม
เชียงราย-เชียงทอง	114	1 ชม. 30 นาที	
เชียงทอง-ห้วยซาย	-	5 นาที (เรือ)	นั่งเรือข้ามแม่น้ำโขง
ห้วยซาย-หลวงน้ำทา	175	3 ชั่วโมง	ถนนสองเลนคดเคี้ยว ลาดชันขึ้นเขา เส้นทางผ่านบริษัทชุดค้นถ่านหินเวียงภูคา (เดินทางจากห้วยซาย 2 ชม.) จากบริษัทฯ ไปแขวงหลวงน้ำทาใช้เวลาอีก 1 ชม.
หลวงน้ำทา-บ่อเตน	60	1 ชั่วโมง	ถนนสองเลนสภาพดี ขึ้นเขาบางช่วง บริเวณชายแดนมีโรงแรมและกาสิโนของเอกชนฮ่องกง และร้านขายสินค้าจีน เช่น เสื้อผ้า โทรศัพท์มือถือ อาหาร
บ่อเตน-เมืองหล้า	45	45 นาที	ถนนไฮเวย์สภาพดีมาก ไม่ลาดชันและคดเคี้ยวเพราะสร้างอุโมงค์ลอดภูเขาและทำสะพานข้ามหุบเขา สองข้างทางเป็นทุ่งนาและหมู่บ้าน
เมืองหล้า-เชียงรุ่ง	120	3 ชั่วโมง	ถนนไฮเวย์สภาพดีมาก สองข้างทางเป็นสวนยางพารา แต่เมื่อถึงเมืองสิงต้องเปลี่ยนไปใช้เส้นทางเก่า 60 กม. จนถึงเมืองลูน เพราะถนนไฮเวย์ยังสร้างอุโมงค์ไม่เสร็จ เส้นทางเก่าแคบและคดเคี้ยวมาก เลียบไปตามไหล่เขา ต้องชะลอรถเมื่อสวนก็บรรดขนาดใหญ่ จากเมืองลูนถึงเชียงรุ่งถนนไฮเวย์เสร็จแล้ว แต่คณะเดินทางโดยเส้นทางเก่า ระยะทาง 25 กม. เพราะแหว่งผ่านเมืองฮัม ถนนผ่านหมู่บ้านไทลื้อหลายแห่ง และเลียบแม่น้ำล้านช้าง (แม่น้ำโขง) ไปจนถึงเชียงรุ่ง
เชียงรุ่ง-คูนหมิง	509	50 นาที (เครื่องบิน)	ท่าอากาศยานเชียงรุ่งอยู่ห่างจากตัวเมืองประมาณ 5 กม.

.....